

Johann Jacob Döbel

Programma Quo Pro-Rector Universitatis Rostochiensis Joannes-Jacobus Döbelius, Med. D. & Profess. Publ. Matronarum ... Catharinae Deutschen/ Viri ... Dn. Hinrici Sibrandi, I.U.D. ac Practici ... relictæ Viduæ Funus indicit, & ad eundum magno numero Exequias Omnium ordinum Cives Academicos officiose seduloq[ue] invitat : [P.P. sub sigillo Rectaratus, die XX. April. Anno 1668.]

Rostochi[i]: Kilius, [1668]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777440830>

Druck Freier Zugang

Döbel, J. J.,
in
C. Deutsch,
uxor. H. Sibrand.

Rost. 1668.

42.

PROGRAMMA

^{Quo}
PRO-RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOANNES-JACO-
BUS DÖBELIUS,

Med. D. & Profefs. Publ.

MATRONARUM clarissimæ

CATHARINÆ

Deutschen/

VIRI

Nobilissimi Amplissimique

DN. HINRICI SIBRANDI, J. U. D.

ac Practici, quin Nob. Provinciæ Staruum

Syndici celeberrimi

relictæ VIDUÆ

Funus indicit, & ad eundum magno numero

Exequias

Omnium ordinum CIVES ACADE-

MICOS officiosè seduloq; invitat.

ROSTOCHI,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

I ad palatum foret nostrum.
THUCYDIDIS sententia, super-
persedere utiq; cāpoteramus
scriptione, quam paratum
hodiēimus. Existimatum
ipsi est illi, Virginum Femi-
narumvè nullam publicitū
celebrari oportere, si vel **PSA**
maximè **VIRTUS** foret, aut præclaris facinori-
bus obstrinxisset sibi **REMPUBLICAM**; **DEUM**
verò etiam hominesq; pietate atq; officiis deme-
ruisset. Si quid dicendum fors afferendumq; pro
honore sexus vilioris foret, id omne privatis seu
domesticis parietibus (quos transilire grande sit
nefas) continendum non aliter, ac si vinculis
claustrisq; quibusdam suis obseraretur. Annus
est, & nisi imponit nobis memoria, aliquantò
amplius, quàm simili, quā hāc hodiē commen-
tatur, occasione, in deliram istam jocularē
quē **THUCYDIDIS** (cetera maximus gravissi-
musq; est **AUCTOR**) sententiam incidere-
mus,

mus, iustâ ob ineptias indignatione correpti, &
saris etiam adferti futilitatem convellentes. Ho-
diè in ista quidem non tam abibimus, quam re-
apse (rumpantur licet THUCYDIDILIA) in
theatrum producemus eam MATRONAM,
quæ nullas alias, nisi publicas solennesq; laudes
promeretur. Fuit enim profectò planè EXEM-
PLAR VIRTUTUM; fuit SPECULUM,
in quod curatissimè quæque intuita Feminarum
jure esset; Fuit NORMA atq; REGULA, ad
quam vitam quæque Matronarum suam, moresq;
meritò suos composuisset. Quia negotiorum,
mole obruimur, trahemus omnia in compendi-
um; sed eâ lege atq; omine, uti nil omninò de-
tractum FVNCTÆ, isthoc pacto, honori veli-
mus; caussaturi potius, ideò usuros methodo nos
concisiori, quòd IPSA encomiis laudibusvè no-
stris longè fuerit excelsior, etiam iis, quibus vel
abundantissimis diffusissimisq;, mortalium jam,
numero ereptam, summo cereroqui jure profe-
queremur. Nata hoc ipso est clarissimo loco,
Anno hujusce Seculi 6 die 10 Januar. Patre VIRO
Eximio Doctissimoq; DN DAVIDE Deutschem/
Amplissimi Senatus oppidani Secretario praela-
tè merente; Matre verò ANNA Edillinas/
Feminarum ornatissimâ, Avus paternus fuit

DN. ZA.

DN. ZACHARIAS Deutsch / non ignobilis SI-
LESIAE Civitatis (Baupen dictæ) Civis specta-
tissimus; Avia paterna, CATHARINA Hen-
sels / ipsa quoq; non minus sexus sui decus.
Avum maternum habuit Reverendum & Clarissi-
mum VIRUM DN. GEORGIUM Schilling/
Ecclesiastam Daleburgensem in Ducatu Lunabur-
gico fidelissimum, Amplissimi Consultissimique
VIRI, DN. HERMANNI Schillings / Col. Ro-
stockiensium quondam gravissimi, germanum
Fratrem Aviam maternam, ANNAM Eude-
lings / Feminam planè ornatam ac præstantem.
Princeps Parentum ac provida cura fuit, uti mer-
ita viriis (originalia signare siveimus) atq; adeò
regnorum cælestium extorris, per sacrum divinæ
aquæ fontem ablueretur, Christianæq; Ecclesiæ
membrum, atq; adeò futuræ etiam vitæ consors
fieret. Altera, uti eleganter, piè, pudiceq; edu-
catur. Proecedentibus annis, quâ foret indole
luculentissimè jam tum ostendit. Quando minimè
sele in pejus cotidie ruentis seculi moribus con-
formari pateretur, imposturis atq; fraudibus ab-
stineret, somnolentiam atq; desidiam fugitaret;
magno potius conanime domum addisceret gu-
bernare, providere familiæ; superioribus dicto
esse audientem; amare modestiam; pudorem.

fic

hic præcipuè adservare, uti ne visu quidem deli-
bari pateretur; ac ceteroquin id agere omne,
per quod conciliari decus ornamentumq; sexui
suo quiret. Hujuscemodi vivendi ratione faci-
le sui AMATORES reperit; & initio quidem,
DN. FRIDERICUM Burlage / VIRUM in-
signem, & REIP. nostræ Civem primarium, Cen-
tum virali etiam dignitate conspicuum; cui annos
nata septem decemq; nuptia solenniter est, ac per
breve quidem, vixq; quinquennii tempus, fidis-
simè tamen suavissimequè cohabitavit. Deïn
novo operata est conjugio; reapse ostendens,
quàm minimè iteratarum nuptiarum experien-
tiam (verba MAXIMI sunt VALERII)
illegitimæ intemperantiæ signum esse crederet,
aut secundis votis, TERTULLIANO cetero-
qui, Patrum Latinorum primo, nimpoperè da-
mnatis, quicquam inesse vitii arbitraretur. Jun-
xit itaq; sibi cælo planè benigno, iustoq; suorum
consensu, VIRUM Nobilis. & Consultissimum L.
DN. HINRICUM Ciebran / ICTUM, ac Pra-
cticum, quin Nobilissimorum Provincia Statuum
Syndicum celeberrimum. Qui ipse totus prio-
rem geminâ felicitate superavit. Enimverò &
longe fuit stabilior, ut qui totos viginti perdurâ-
rit annos; & deïn nec suâ caruit prole, eaq; tam

nume-

numerosâ, uti tredecim capitibus catalogus ab-
solveretur. Ex his una soboles ante enecta in
utero materno est, quam prodiret *in dias luminis
auras*. Deîn JOANNES I. DAVID I. HINRI-
CUS, HERMANNUS I. DAVID II. & DO-
ROTHEA, acerbo merſi funere. ANNA
verò & JOANNES II. EUPHROSINA, SYL-
VESTER, HERMANNUS & CATHARINA,
divinâ ſuperſtitant gratiâ, parentisq; tam be-
nignæ ac indulgentis, tam ſuavis ac jucundæ fu-
nera mœſti lugentesq; proſequuntur. Omnes
verò etiâ præſentes; niſi quòd Filiorum inter-
medius in recens inſtitutâ *Londinenſium* Acade-
miâ moretur, honoratiſſimâ conditione, ut quem
utriq; Filiorum VIR Generoſus fortiffimusq; DN.
JOANNES *Hård* / SVECIARUM REGIS
Generalis Gubernator, Majorq; Generalis, Epho-
rum conſtituerit, tam bellè fungentem officio,
uti ne excogitares quidem, cui hujusmodi
PARENS provinciam commodius impoſuiſſet.
Quæ res MATRI eximia lætandi gratulandiquè
cauſſa fuit; longeq; adhuc major, quum eo in
ſtudiis progreſſum uſq; videret JOANNEM,
natu inter Filios grandioſem, uti ſummâ cum
laude utriusq; juris DOCTOR publicitus non
ita pridem crearetur. Nec à virtutis iſto tra-

mite

mirè deduci sese unquam parieturis, qui è Fra-
tribus ultimus est, sed premer majorum ipse
quoq; vestigia, dabitq; adeò operam, uti, si vel
maximè ætate sit vilior, nunquam tamen vel
virtutis, vel etiam conditionis minutoris fuisse
videatur. Adeò laudem honoremq; nacta est
NOSTRA è Filiis. Nec quicquam passa in
Filiabus est dehonestamenti, ut quæ omnes ex-
cellentissimis matrimoniis ornarentur. **ANN**
enim, clarissimum sexus sui lumen, Anno seculi
50, die 7 Maij, Nobilissimo Amplissimoq; **VIRO**,
DN. MATTHÆO Plebeherrn/JCro, ac tunc
Regio Consiliario, nunc Rostoch. Cos. ac Syndi-
co gravissimo, vero isti labascentium rerum no-
strarum tibicini, ac **IPSI SALUTI PUBLI-**
CÆ, nupta, duarum Filiolarum, & gemella-
rum quidem, **SOPHIÆ & CATHARINÆ**,
sed mox post natiuitatem sacrumq; baptismum,
faro functarum suo, facta hætenus mater. Al-
tera **EUPHROSINA**, Feminarum splendor
ac gloria, Anno 60, die 25. Septembr. **VIR O**
Consultissimo & Amplissimo **DN. JOANNI**
Buden/J. V. D. ac Practico clarissimo elocata,
quem etiam 4. liberorum parentem fecit, cen-
JOANNIS HINRICI, GEORGII FRIDERICI,
& **EUPHROSINÆ CHRISTINÆ**, etiamnum

viven.

viventium; quarta verò ANNA-CATHARINA
mensē saltem nata unum, diesq; octo, cælos,
i. e. originem suam repetit. Superest Filiarum
tertia & ultima, CATHARINA, Femi-
narum speciosissima, ac Veneris Gratiarumque
luculentum opus, VIRO Nobilissimo, Am-
plissimo & Consultissimo DN. GEORGIO
RADOVIO, J. V. D. ac Prof. hodiè Ma-
gnifico Acad. RECTORI, quin Statuum pro-
vincialium Syndico eximie cotidie merenti, fau-
stissimo fidere (nisi quod *annua* hactenus pre-
mat torum) juncta. Ceterum progrediendum
est ad alia, ac dispiciendum præcipue, quo pa-
cto vitam NOSTRA suam egerit, fineritq;. Ex
discessu alterius MARITI acerbissimo quodam
calamitatis genere attinebatur. Quodq; ex re
ipsâ non potuit, ē tempore tandem levamen
petiit, solata crucem, aut dolorem mitigans,
quantâ potuit ratione unquam; nilq; magis re-
nuens, quàm tertiis nuptiis (in quibus nil tamen
ipsis est etiam virii) implicari. Totos itaque
XXI propemodum annos vidua, omni eo, quod
mundanum adeoq; ludicrum foret, valere jussu,
DEO cæloq; vacavit, i. e. ita egit, uti sancte sem-
per, incorrupte, sineq; notâ ac fabulâ viveret,
nilq; committeret unquam earum rerum, per

quas

quas adspergi nomini suo labe ac macula qui-
ret Enimvero quæ cadere in istum sexum vir-
tutes solent, eas omnes à primâ jam ætate
(uti supra monebamus) induerat animo, per-
petuoq; in vitâ ita expresserat, ut pariter &
præterisse plures alias, & simul seipsam supe-
ravisse quodammodo existimaretur. Pietatis
autem studia atque exercitia, quanquam et-
iam ista nunquam ante neglexerat, omnium
tamen maxime iis coluit temporibus, quibus
sola sineque esse Marito iussa est. Norat virtutem
esse eam, quæ ad omnia utilis, promissis
hujus ac venturæ vitæ stiparetur. Publicis sa-
cris ac concionibus, summâ semper devotio-
ne (nisi fors impedimentum valetudo obje-
ctaret) interesse visa; sed & domi assidue cum
familiâ, interque operas muliebres, tum ca-
nere, tum de rebus divinis loqui, nec quic-
quam unquâ auspicari, quod imponeret mu-
neris ratio, priusquam Deo reddidisset suum.
Si quem porro laborare è proximis, aut opis
indigere suæ intellexerat, largissimè juvit,
uti ipsius propemodum liberalitatis præcor-
dia habuisse videretur. Quæ ab utroque Ma-
rito, quin Socero, DN.D. JOANNE SIBRAN-
DO, VIRO summo, ac Professore celeberrimo

mo &c.

mo &c. legata ad pias causas erant, sedulo
confirmavit, ac studiosè, ubi usus exposceret,
in rem contulit. Quæ magnæ profectò in NO-
STRA dotes fuere, documentumque de-
dere oppidò illustre, non planè effectum Se-
culum nostrum gignendis virtutibus esse, &
adhuc magna edere exempla posse, ne sola,
antiquitas de *Marcellis Paullinisq;*, aut hujus-
cemodi generis pluribus aliis, gloriari habeat.
Plinius eximie; *Sum ex iis*, inquit, *qui mirer*
antiquos; nec tamen, ut quidam, temporum no-
strorum ingenia despicio. Nequè enim quasi *lassa*
& effæta natura, ut nihil jam laudabile pariat.
C. Tacitus, sapientissimus gravissimisque Au-
ctor æquè præclare: *Rebus cunctis inest quidam*
velut orbis, ut, quemadmodum temporum vi-
ces, ita & morum vertantur; nec omnia apud
priores meliora, sed nostra quoque ætas multa
landis & artium imitanda posteris tulit. Idem:
Nullum adeò virtutum sterile seculum est, ut non
& bona exempla prodat. *Vitia erunt donec ho-*
mines; sed neque hac continua, & meliorum
interventu pensantur. Sed properamus tam
ad commentationis, quàm NOSTRÆ fi-
nem. Ante 3. circiter septimanas corrip-
arienti feбри (varia ipsa secum trahere visa,

sympto-

symptomata) cepit. Quæ pertinacissime
hæsit, adeoque incubuit vehementer, uti vi-
res MATRONÆ maximam partem pro-
sterneret. In subsidium advocati continuo
MEDENTUM Filii, VIR Experimentissi-
mus & Excellentissimus DN. D. JOANNES
BACMEISTERUS, P. P. Collega noster ho-
noratissimus; & DN. D. GEORGIUS De-
tharding; ceterum non alio eventu, quàm
uti hæc nobis scribendi necessitas imponere-
tur. Adeo omni ope humanâ malum fuit
validius. Igitur cum hæc non procederet,
aliâ rem viâ aggredi adlubuit. Accersitusq;
est, qui animæ mederetur, VIR pl. Rev. &
Clarissimus DN. M. REMBERTUS Sand-
hagen / Ædis Nicolait. Pastor vigilantissimus.
Hic errores fassam suos absolvit; porrexit et-
iam clinicæ sacra mysteria (in quorum usur-
patione ante hæc etiam fuerat frequentissima)
ipsaque non diu post, quum suis omnibus va-
ledixisset, in incredibili constantiâ, fide, pie-
tate, placidè, sensibusq; omnibus integra, in
DOMINO obdormivit, XI. hujus Mensis
Aprilis, circa 5. matutinam, ætatis anno tertio
& sexagesimo, i. e. ipso magno climacterico.
Quem tamen in moriendi negociis vel nuli

1011,

lum, vel oppidò minutum habere momentum
arbitramur; aut si aliā fors quondā fuimus sen-
tentiā, ejuravimus continuo, postquam, quæ
maximus SALMASIUS super isthoc capite,
perculiari, eoq; immortali libello differuisset,
lectitassemus Vos jam, CIVES ACADEMICI,
uti incomparabili MATRONÆ frequentēs
eat exequias, idq; & ob ipsiusmet inu-
sitatas virtutes, & in honorem nobilissi-
mæ celeberrimæq; Familix faciatis,
officiosè abs nobis seduloquæ
rogamini.

P. R. sub sigillo Rectaratus, die XX. April.

Anno 1668.

Convenietur in Æde Div. Nicolai,
horâ I pomerid.

symptomata) cepit. Quæ
hæsit, adeoque incubuit ve
res MATRONÆ maxime
sterneret. In subsidium a
MEDENTUM Filii, V
mus & Excellentissimus DN
BACMEISTERUS, P. P. C
noratissimus; & DN. D. C
tharding; ceterum non ali
uti hæc nobis scribendi nec
tur. Adeo omni ope huius
validius. Igitur cum hæc
aliâ rem viâ aggredi adlubu
est, quia animæ mederetur.
Clarissimus DN. M. REMI
hagen / Ædis Nicolait. Past
Hic errores fassam suos abs
iam clinicæ sacra mysteria
patione ante hæc etiam fuer
ipsaque non diu post, quum
ledixisset, in incredibili cor
rate, placidè, sensibusq; on
DOMINO obdormivit,
Aprilis, circa, matutinam,
& sexagesimo, i. e. ipso mag
Quem tamen in moriendi

the scale towards document

